
IRODALOM

Bencze Mihály : Oláh Gyuri ötágú sípja

Felvidék, forradalmak szivárványa földet ér,
a hold is a templomban alszik, megalvadt a vér.
Döglött csillagok humuszából hóvirág pattan,
harangvirágok zenéje, messzi ágyú kattan.

Temetők fölött toványúl a sima tó vize,
tótágast áll a gyilkosok jégbefagyott keze.
Anyanyelvem korcsolyázik, ezüsttükrom hajnal,
hasad a jövő, táltosok imáiból fonal.

Hegyeink szószékén szövöm újra országomat,
csendes feltámadás, az élni akarás arat.
Egyre többen leszünk, testben, lélekben és térben,
szívünkben egy akarat dobog, hiszünk Istenben.

Üveg patakokat gyémánt pisztrángok hímeznek,
csipkebokor robban, szentjánosbogarak égnék.
Égi világosság önti el a jelent s jövőt,
még etelközi szitakötők öntik a csengőt.

Ötágú sípjal, nádihegedűvel és dobbal,
örömtáncot járok balkezemmel és a jobbal.
Döngölöm a csúrt, de fölöttem az ég azúrkék,
köszönöm Istenem, hogy enyém lehet Felvidék.

(Csernátfal, 2015. január 3.)

~ ~ ~ ~ ~